

Publicerad 2004-10-03 12:13 av Rider_on_the_Storm

Härskarinnans Djupa Ögon

Jag har aldrig förstått
vad all uppståndelse var om
Har aldrig förstått
vad bruna ögon kan förtälja

Men den kvällen
Det fanns bara två flickor på en äng
Jag stod barfota i höstnatten
Vintern låg inte långt borta

Jag kunde känna frosten
men månens ljus värmde mig
Jag kunde inte slita mina ögon från dina
dessa mörka kristaller som blänkte till

Ljudet från trafiken var avlägset
Det som hördes förutom andetag
var vindens sus som bedövade mörkret
du tog min hand och jag kvävde ett skrik

Jag drog tillbaka min hand i rädsla
och vi gick åt varsitt håll
Nu önskar jag mer än något annat
att jag, just den natten, hade varit modig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rider_on_the_Storm med Poeter.se id #702 innehar upphovsrätten